

Agnes asszony.

Agnes asszony a patakban
Fehér lepedőjét mossa;
Fehér leplet, véres leplet
A futó hab elkapdosza.
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

Odagyűl az utica-gyermek:
Agnes asszony, mit mos kelmed?
"Vité te, csóte te! csibém vére
Keveré el a gyöles leplet."
Oh! irgalom stb.

Örrefutnak a szomszédnők:
Agnes asszony, hol a férjed?
"Csillagom, hisz ottben alszik,
Ne menjünk be, mert fölébred."
Oh! irgalom stb.

Ím a hajdu: Agnes asszony,
A tömlőcske gyjere möftán.
"Saj galambom, hogy mehetnék
Még e föltöt ki nem mostam?"
Oh! irgalom stb.

Mély a börtön: egy sugar szál
Odaférni alig képes;
Egy sugar a börtön napja,
Eje pedig rémtől réped.
Oh! irgalom stb.

Regény Agnes, naphorizonta
Néz a kis világgal szembe,
Néz merően; — a sugárka
Mind beléje's egy fel szembe.
Oh! irgalom stb.

Mert, alighogy felrefordul,
Rémek táncra van körülé;
Ita ez a kis fény nem volna,
Ugy gondolja: »megörülne."
Oh! irgalom stb.

In aramban, időtelve,
Börtönének kárja nyílik;
Agnes a törvény slot
Megáll fejeen, a nagy illik.
Oh! irgalom stb.

Öltözését rendbe hozza,
Kendőjét fordít gondot,
Szőhaját is megváltja, —
Né hogy azt higgyék: megfomlott. "
Oh! irgalom stb.

Hogy belep, a köld asztalánál
Tisztes oszék ülnek sora;
Könnyel nem néznek őre,
Egy se' mérges, vagy mugorva.
Oh! irgalom stb.

"Fiam Agnes, mit mivelél?
Sörnyü a bün, teshet a väd;
Ki a tettet vegrehajtá,
Szertöd im maga vall rád.
Oh! irgalom stb.

"O' bison fog veszni holnap,
O', ki férjedet megölte;
Hólig vizen és kenyéren
Rabaskodva bünhödöl te."
Oh! irgalom stb.

Kirültekint Agnes alkony,
Meggyörödni ep eszérel;
Hallja a hangot, éri a szót,
S hogy azt érte, meg nem övül."
Oh! irgalom stb.

De a mit férjéről mondtak,
A nő ott vészesen lefűrik;
Az világot csak, hogy őt
Kara többé nem vesziük.
Oh! irgalom stb.

III.

Nosza szini, kerü szokni,
Süni rájor kinyja falgván:
Liliomról pergő harmat,
Külö vizgöngy hatyü tollán.
Oh! irgalom stb.

„Meltóságos nagy uraim!
Kézren istent kegyelmelek:
Süregtös munkám van ottón,
Togva én ite nem ülhetek.
Oh! irgalom stb.

„Mvesok csete lepedömön,
Ki kell a vérfoltos vennem:
Taj, ha e réenny áté uaradna,
Ková kéne akkor lennem!“
Oh! irgalom stb.

Összenér a böles törvénysek
Hallatára illy paravának;
Gondosig van. Hallgat a skáj:
Csupán a vrensek szavának.
Oh! irgalom stb.

„Eredj haza szegény anony!
Kosd fehérre mochtos lepled;
Eredj haza. Isten adjon
Erőt akkor és kegyelmet!“
Oh! irgalom stb.

Szines anony a patakban
Lepledjét ujra mossa;
Fehér leplet, tiszta leplet
A füstö hab ottapvona.
Oh! irgalom stb.

Mars hiában tölta a gyöls,
Bene többé semmi vérfel:
Szines azt még egyre látja,
Isten úgy, mint akkor-éjjel.
Oh! irgalom stb.

Viradatok keső szig
 All a vízben, sicke mellett;
 Hát kitalálja reágo ányait;
 Haja firtet korxa szellet,
 Oh! irgalom stb.

Holdvilágos ejelente,
 Mikor a víz fodra csillog,
 Maradozó csattással,
 Seher sulyka meske villog.
 Oh! irgalom stb.

~~Es ez így megy évről évre,
 Telen-nyáron, szünet nélkül;
 Hammat-arcra hő napon ég,
 Gyöngye tünde fagyban kékül.~~ ~~stb.~~ ~~stb.~~

Es ez így megy évről évre,
 Telen-nyáron, szünet nélkül;
 Hammat-arcra hő napon ég,
 Gyöngye tünde fagyban kékül.
 Oh! irgalom stb.

Órbe fordúl a kitalált haj,
 Már nem holló, nem is ében;
 Torzalakú - ráncz verődít
 Szauarét a síma képen.
 Oh! irgalom stb.

Agnes arany a patakban
 Régi rongyát mosta - mosta -
 Seher leste foxtányait
 A vilaj hab elkarborja.
 Oh! irgalom atyja ne hagyj el.
 (Dec. 12. 1853.)

Egrosy Lászlónak
 1860 apr. 20. Agnes napján
 emlékeűt
 Aranybános